

מצאו קשור בכיס או בארנקי כולי –

He found it tied to a pouch or a purse, etc.

OVERVIEW

The **ברייתא** teaches that if one found a **גט** (which he lost) tied to a pouch, etc. it is a valid **גט**. Our **תוספות** discusses whether we can derive from this that **סימנין דאורייתא**.

בפרק בתרא דיבמות (דף קכ, א) מדקדק מכאן דסימנין דאורייתא¹ -

– סימנין דאורייתא that ברייתא גמרא infers from this of פרק יבמות, מסכת

asks: תוספות

ותימה דבפרק אלו מציאות (בבא מציעא דף כז, א) איבעיא לן אי סימנין דאורייתא או דרבנן -

And it is astounding for in פרק אלו מציאות, the גמרא queries whether סימנין are or דרבנן דאורייתא -

ולא מייתי לה -

And the גמרא in ב"מ does not cite this ברייתא which proves that סימנין דאורייתא?!

answers: תוספות

ואומר רבינו יצחק דבמסקנא דיבמות דמייתי תנאי ומסיק דכולהו סברי דסימנין דרבנן -

And the תנאים (who in יבמות גמרא, he cites in the conclusion of the ר"י says that in the conclusion of the and the גמרא concludes there seemingly disagree whether סימנין דאורייתא or דרבנן) that all the תנאים maintain דרבנן; according to that מסקנא -

איכא לפרושי דהך ברייתא נמי סברא הכי וכגון שיש עדים שהכיס והטבעת שלו² -

We can explain that this ברייתא also maintains that סימנין דרבנן and for instance there are witnesses that the pouch or the ring were his (the person who lost the גט) -

או שמצאו בעצמו ומכיר שהן שלו ונאמן במיגו דאי בעי אמר לא אבדתי -

Or that the person who lost it found it himself and he recognizes it that they belong to him, and he is believed with a מיגו, for he could have said I never lost it –

responds to an anticipated difficulty:³ תוספות

ומעיקרא דהוה בעי למידק מינה דסימנין דאורייתא -

¹ We are divorcing this woman with a **גט** that the only way we assume that it is hers is because of the **סימן** that it was tied to the **כיס וכו'**. We are trusting an **איש** of **אשת איש** to be resolved by a **סימן**; proving that **דאורייתא**.

² We are not basing it on **סימנין** (that he merely stated that it was tied to this **כיס וכו'**, but rather the **עדים** testify that the **כיס** belongs to him.

³ How could the **גמרא** derive from this **ברייתא** that **סימנין דאורייתא** when the **ברייתא** may be discussing either of the two cases, which **תוספות** just mentioned?

- סימנין דאורייתא that ברייתא wished to infer from this גמרא And initially when the הוה משמע ליה דאיירי כשמצאו אחר ומהדרין ליה על ידי סימן זה:

It seemed to the גמרא that the ברייתא is discussing a case where someone else found it (not the loser), and we return it to the owner through this סימן (and not through עדים), therefore we can infer that סימנין דאורייתא, but in truth it can be either that he found it himself or עדים testify.

SUMMARY

If the ברייתא of בכיס מצאו קשור is in a case where another found it and it was returned based on סימנין, we can derive that סימנין דאורייתא, however it may be where the owner found it, or עדים testify (regarding the כיס) in which case we can maintain סימנין דרבנן.

THINKING IT OVER

Is סימן מובהק a case of מצאו קשור בכיס וכו' or not?⁴

---

⁴ See תוס' יבמות קכ, א ד"ה אמר.